

Alibi în dimineață de vară

Blacks

De ce nu te-am sunat de dimineață
să îți ofer cuvinte din simțiri?
Am fost plecat pe-a viselor speranță
să îți culeg șirag de fericiri.

M-am îndreptat spre steaua ce străluce
și am cules grăunte de mister,
Alături de trăirile năuce
să ți-l ofer în dar drept colier.

M-am îndreptat spre așternut de grâne
să-nvăț rapid al ciocârliei cânt,
Ca mai apoi, să pot, cu drag, a-ți spune
că al tău chip e raiul pe pamânt.

M-am coborât în inima bolnavă
să o ascult jelind de al tău dor,
căci simte depărtarea lungă, cavă,
ce ne desparte-n mod chinuitor.

Am călărit pe gânduri îndrăznețe
ce zilnic se avântă spre destin
acolo, unde , tu, la bătrânețe,
vei fi rămas egalul la Sublim.

Dar am s-ajung în faptă, fără veste,
să îți șoptesc urarea-n prag de zi
Ca viața să îți fie o poveste
pe care s-o trăiești cum vei urzi.